

FCI – Standard nr 102 / 06. 12. 2004 / D

MÜNSTERLANDI VÄIKE LINNUKOER

(KLEINER MÜNSTERLÄNDER)

PÄRITOLU: Saksamaa.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

09. 11. 2004.

KASUTUS: Mitmekülgsest kasutatav jahiotstarbeline koer.

.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 7.

Seisukoerad.

Alarühm 7.1.2.

Kontinentaalsed seisukoerad; spanjeli tüüpi linnukoerad.

Töökatsetega.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

1870-ndate aastate paiku olid Münsterimaal tuntud pikakarvalised saksa spanjelid (*Wachtelhunde*), kes olid tugeva välimusega, omasid erakordset jäljekindlust ning suutsid ka apporteerida. 1906. aastal otsis Hermann Löns Heidedichtist koos oma vendadega niinimetatud „punase hannoveri nõmmehagija“ (*Roten Hannoverschen Heidebracke*) allesjäänud isendeid. Nad nimetasid neid „nõmmespanieliteks“ (*Heidewachtel*); vabahärra von Bevervörde-Lohburg ning ülemõpetaja Reitmann Burgsteinfurtist saavutasid samaaegselt oma liinaretusega esimesed tulemused. Järgnevatel aastatel arenes Westfalis välja Dorsteri tüüp (*der Dorsterer Schlag*). 17. märtsil 1912 loodi siis Väikeste Münsterlandi seisukoorte Selts (*Verband für kleine Münsterländer Vorstehhunde*). Selts sõnastas tookord oma eesmärgid järgmiselt: „Selts hakkab edendama mitmete aastakümnete jooksul Münsterlandis aretatud pikakarvalise väikese seisukoera kasutamist, puhtaverelisust ning kõrgaretust.“ Kirjalike tõutunnuste puudumine mõjus mõneks ajaks pärssivalt ka aretusele ning seltsitegevusele. Alates 1921.aastast hakati aretust läbi viima Dr. Friedrich Jungklaus'i koostatud tõestandardi järgi.

ÜLDMULJE :

Keskmisekasvuline, tugev ja harmoonilise kehaehitusega koer, kellel on lisaks suursugususele ja elegantsusele ka tasakaalustatud proportsioonid. Suursugune pea. Väljasirutatud asendis on tal sujuvad keha piirjooned ja madalale hoiduv saba. Tema esijalad on hästi narmastatud, tagajalad pükstega ning sabas on selgelt väljendunud vimplikujuline karvanarmastus. Koera läikiv karv peab olema sile kuni kergelt laines, tihe ning mitte liiga pikk. Liikumine on harmooniline ja hea ulatusega.

OLULISED PROPORTSIOONID :

- Kerepikkus mõõdetuna rinnakupidemest kuni istmikunukini võib ületada turjakõrgust kõige enam 5 cm võrra.
- Koljuosa pikkus kuklakühmust kuni laubalõikeni vastab koonuosa pikkusele laubalõikest kuni ninapeegliini.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Väike münsterlandi linnukoer on intelligentne ja õppimisvõimeline, temperamentne ja meeldiva, püsiva iseloomuga; inimeste suhtes tähelepaneliku, sõbraliku põhiolemusega (perekõlbulik), hea sotsiaalse sobivusega ja juhi järgi orienteerumise võimega (koostöövõimeline), kirgliku, kestva saagihimuga mitmesugustel jahiviisidel, samuti hea närviga ning ulukikindlusega.

PEA:

Pea ja ilme rõhutavad tüüpi.

PEAPIIRKOND :

Suursugune, kuiv, tasane kuni veidi kumerdunud.

Üleminek laubalt koonule : Mõõdukalt väljendunud kuid igal juhul selgelt märgatav.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Ühevärviliselt pruun.

Koon : Tugev, pikk, sirge koonuseljaga.

Mokad : Lühikesed, tihedalt teineteise vastu liibuvad, hästi pigmenteerunud – ühevärviliselt pruunid.

Lõuad / Hambad : Suured valged hambad. Tugevad lõuad korrapäraste ja täiskomplektsete kääritaolises hambumuses hammastega, kusjuures ülemised lõikehambad katavad vahet jätmata alumisi lõikehambaid ning hambad väljuvad lõualuust otse. Hambavalemi

kohaselt 42 hammast. Lubatud on kuni kaks puuduvat P1 või topelt-P1.

Põsed : Tugevad, hästi lihaselised.

Silmad : Keskmise suurusega, mitte väljapungituvad ega ka sügaval asetsevad. Võimalikult tumedad pruunid. Silmalaud liibuvad tihedalt silmadele ja limaskestad on kaetud.

Kõrvad : Laiad, kõrgele kinnitunud, hästi liibuvad, allapoole kitsenevad ning mitte üle suunurga ulatuvad.

KAEL :

Pikkuses ja üldmuljes harmooniline, kere suunas ühtlaselt laienev. Kukul on hästi lihaseline ja kergelt kaarduv. Tihedalt liibuv kaelanahk.

KERE:

Ülajoon : Sirge ja veidi laskuv.

Turi : Märgatav.

Selg : Tugev, hästi lihaseline. Seljalülide ogajätked peavad olema lihastega kaetud.

Nimme (lanne) : Lühike, lai, lihaseline.

Laudjas : Pikk ja lai, mitte lühike ja saba suunas vaid veidi laskuv, hästi lihaseline. Laiad tuharad.

Rindkere : Rohkem sügav kui lai, võimalikult pikalt taha ulatuva rinnakuluuga. Hästi kaardunud roided.

Alajoon ja kõht : Tahasuunas kulgev elegantselt kumerduv, kerge kaarjoon, kuiv.

SABA:

Kõrge asetusega ja pika narmaskarvaga, tüveosast tugev ja seejärel ahenev, keskmise pikkusega. Rahulikus olekus allapoole rippuvas asendis, liikumisel horisontaalne ja mitte liiga kõrgele üle seljajoone tõusev, kergelt kaarduv ja viimase kolmandiku osas ülespoole suunatud.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED :

Üldine : Jalad on eestvaates sirged ja võimalikult paralleelsed, külgsuunas kindlalt kere all asetsevad. Vahemaa maast küünarnukkideni on ligikaudu sama suur vahemaaga küünarnukkidest turjani.

Õlad : Hästi liibuvad labaluud, tugevate lihastega. Labaluu ja õlavarreluu vaheline nurk on umbes 90°.

Õlavarred : Võimalikult pikad, heade lihastega.

Küünarnukid : Kerele liibuvad, mitte välja- ega sissepoole pööratud. Õlavarre ja küünarvarre vahele moodustub hea nurk.

Küünarvarred : Tugevate luudega ja püstise asetusega.

Randmeliigesed : Tugevad.

Kämblad : Mõõdukalt ettepoole kaldus.

Esikäpad : Ümarad ja kumerad, tihedalt kokkusurutud varvastega ja piisavalt paksude, sitkete, vastupidavate käpapadjanditega, ilma liiga lopsaka karvastuseta. Asetsevad paralleelselt, nii seisemisel kui ka liikumisel välja- või sissepoole pöördumata.

TAGAJÄSEMED :

Üldine : Tagantvaates sirged ja paralleelsed. Korrektsed põlve- ja kannaliigete nurgad. Tugevad luud.

Reied : Pikad, laiad ja lihaselised, tuharad ja reied asetsevad hea nurga all.

Põlved : Tugevad, reie ja sääre vahel moodustub hea nurk.

Sääred : Pikad, lihaselised ja soonilised.

Kannaliigesed : Tugevad.

Pöiad : Lühikesed, püstise asetusega.

Tagakäpad : Ümarad ja kumerad, tihedalt kokkusurutud varvastega ja piisavalt paksude, sitkete, vastupidavate käpapadjanditega, ilma liiga lopsaka karvastuseta.

Asetsevad paralleelselt, nii seismisel kui ka liikumisel välja- või sissepoole pöördumata.

LIKUMINE :

Pika ulatusega, tugeva tõukega ja vastava sirutusega, nii esi- kui tagajalgade liikumine on sirgejooneline ja paralleelne; seejuures hästi väljasirutatud hoiakuga. Ebasoovitav on küliskäik.

NAHK :

Tihkelt liibuv, ilma nahavoltideta.

KARVKATE:

KARV :

Tihe, keskmise pikkusega, siledast kuni veidi laineliseni, tihedalt liibuv, veekindel. Liigne karvapikkus ei tohi peita keha piirjooni.

Karvatihedus peab pakkuma võimalikult head kaitset ilmastiku ja maastiku mõjude ning vigastuste vastu. Lühikarvalised siledad kõrvad on viga. Esijalgadel on karvanarmastus, tagajalgadel on kuni kannaliigesteni karvapüksid, saba on pika narmaskarvaga ja valge sabaotsaga, ebasoovitav on rikkalik ja kohev rinnakarv.

VÄRVUS :

Pruun-valge ja pruun-kimmel koos pruunide laikudega, -mantliga, -täppidega, lubatud on lauk; võimalik on kõrbpiirdemärgiste esinemine koonul, silmade kohal ja päraku piirkonnas (Jungklaus'i märgised).

SUURUS ja KEHAKAAL :

<u>Turjakõrgus</u> :	Isased :	54 cm.
	Emased:	52 cm.

Lubatud hälvetega pluss/miinus 2 cm.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

RASKED VEAD : (olulised kõrvalekalded standardist)

- Raskepärane, jämedaluuline kehaehitus.
- Silmatorkavad kõrvalekalded proportsioonides kere – kael – turjakõrgus.
- Rohkem kui 50% ninapeeglist lihavärviline või laiguline.
- Teravnev koonuosa. Nõgus (konkaavne) koonuselg.
- Liiga heledad silmad. Helekollased põdrasilmad.
- Päriliku taustaga puudulik rinnakorvi sügavus või liiga lame rinnakorv või tünnikujuline rinnakorv.
- Tugevasti väljapoole pööratud või tugevasti sissepoole pööratud küünarliigesed.
- Jäigad kämblad.
- Tugev kooskandsus või tugev O-seis, niihästi seismisel kui ka liikumisel.
- Harali varbad, st avatud käpad, lamedad (läbivajunud) käpad.
- Raskepärane liikumine.
- Siledad, ilma piisava karvkatteta kõrvad, liiga pikad ja loksikarvanarmad kõrvadel.
- Liigselt loksikarv.
- Hälbed suuruses üle +/- 2 cm ja mitte üle +/- 4 cm.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Kartlikkus, agressiivsus, uluki- ja/või paugukartlikkus.
- Olulised kõrvalekalded sugupooletüübist, soolised arenguhäired.

- Täielikult depigmenteerunud ninapeegel.
- Kõik kõrvalekalded korrektsest täiskomplektsest käärtaolisest hambumusest, välja arvatud kuni kahe P1 puudumine või topelt-P1.
- Lõua- ja mokalõhe.
- Linnusilm.
- Ektroopium, entroopium, distichiasm (kahekordne ripsmerida).
- Tugev lõualott.
- Märgatav küürselgsus.
- Tugev nõguselgsus. Lülisamba kõverdumine;
- Deformeeritud rinnakorv, nt „sissevajunud rind“.
- Jõnksuga saba, keerdus saba ja muud sabavead, nt liiga lühike või liiga pikk saba.
- Ühevärvilisus.
- Hälbed suuruses rohkem kui +/- 4 cm.

Diskvalifitseerida tuleb kõik ilmsete füüsiliste arenguhäiretega või käitumishälvetega koerad.

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

saksakeelsest originaalist detsember, 2004.

heaks kiidetud EKL juhatuses 12.mail 2005 protokoll nr 5